

België - Belgique
P.B. - P.P.
3550 Heusden-zolder 1
BC 1419

Primary School Project
Bangladesh

NIEUWSBRIEF

DAKBHANGA AFTERNOON **2^e** editie

Voor meer informatie zie op pagina 8

Afgiftekantoor: 3550 Heusden-Zolder

nr. 3 • februari 2003

V.U.: F. Vermeijen
Langerenstraat 89 Bus E, 3680 Maaseik

Nieuwsbrief nr 3
Februari 2003

VZW DAKBHANGA

Guido Gezellelaan 66
3550 Heusden-Zolder
tel. 011/42 72 06
e-mail: v.z.w.dakbhanga@wanadoo.be

Deze nieuwsbrief is een uitgave van de "VZW Dakbhanga" en wordt 2x per jaar toegestuurd aan personen die de vereniging op een bepaalde manier steunen.

Overschrijven kan je op rekeningnummer:
voor België: 735-0038595-74
of vanuit Nederland: gironummer 99351677
of indien je een fiscaal attest wil,
Stelimo: 456-9524181-69

Verantwoordelijke uitgever:
Fonny Vermeyen
Langerenstraat 89E - 3680 Maaseik

Deze uitgave is i.s.m. Drukkerij Tuerlinckx Molenstede

INHOUD

2. Welkom
3. Onek dhonabad
5. Even voorstellen: Hossain
6. Derde keer, goede keer
7. Werkingsverslag
VZW Dakbhanga 2002
8. - Dakbhanga Afternoon 2
- VZWeetjes

Rita Meynen

Januari 2003.

Dag mensen allemaal,

Groeten vanuit een winters Cox's. Voor ons ideaal hier aan zee, maar in het noorden van het land sterven er heel wat sukkelaars van de kou. Daar daalde het kwik zelfs tot 5 graden: ijzig koud als je ondervoed bent, geen geld voor warme kleren en geen thuis hebt. Heel zielig...

's Morgens lopen ook hier op straat de kinderen te rillen, ze hebben enkel een dun kleedje aan en dan is 16 graden zelfs heel koud.

Nu, lang duurt de winter hier nooit, volgende maand druppen we alweer en ik moet eerlijk toegeven dat ik geen heimwee heb naar de Belgische temperaturen...

Ik hoef niet te vertellen dat ik heel graag het voorwoordje voor de derde Nieuwsbrief van de VZW Dakbhanga schrijf! De mensen van de VZW hebben niet stil gezeten, maar ook aan deze kant zit er beweging in de zaak!

Gelukkig werd er een oplossing gevonden voor de fiscale attesten, dat lezen jullie verder.

In de voorbije weken kregen de banken in Dakbhanga en Moheskum een laagje verf en de kleermakers werkten het tweede setje van de uniformen af.

In december waren het examens voor de scholierij. De leerlingen van klas 5, laatste jaar van de lagere school, waren dus al aan hun eindexamen toe. De vijf studiejaren werden in vier jaar afgewerkt. Ze waren met negen en acht legden examen af, vijf van de acht slaagden, allemaal meisjes.

Na klas 5 is het dus gedaan in Dakbhanga, maar we willen hen de mogelijkheid geven om verder te studeren: klas 6 tot klas 10 heet hier "high school". In Cox's Bazar werd een kostschool gevonden waar de meisjes aangenomen werden. Na heel wat overleg met de ouders gingen ze akkoord om de meisjes verder te laten studeren. Op 10 januari zijn ze dus alle vijf ingangsexamen gaan doen en ze zijn alle vijf geslaagd: Arifa, Saleha, Parbin, Khadiza en Bashi.

We vonden het wel even spannend, want het zou meteen een maatstaf zijn voor het niveau van onze school. Moet je niet vragen of leraar Zaki glunderde!

Het begin is dus gemaakt. Nu valt het nog wel even af te wachten of de meisjes zich gaan kunnen aanpassen, ze zijn nog nooit buiten hun dorp geweest en komen meteen in een andere wereld terecht. Natuurlijk ook zien of de ouders willen wachten om hun dochters uit te huwelijken... In de volgende Nieuwsbrief dus meer daarover.

In Moheskum lopen nog de onderhandelingen over het stuk grond om de school op te bouwen. De tijd begint te dringen, want de fundamenteen moeten in het droge seizoen gegraven worden, en dat is nu! Ik krijg er soms wel kriebels van maar dat helpt niks aan de zaak, want tenslotte moet het aan hun tempo gaan, het gaat hun school worden.

Tot hier de laatste nieuwsjes. Ik kom in de lente naar huis en hoop velen van jullie te ontmoeten op de Dakbhanga Afternoon die dan georganiseerd wordt. Het is dit jaar 25 jaar geleden dat ik voor het eerst naar Bangladesh vertrok, de jaren zijn gevlogen. En nu ga ik voor de laatste keer vertrekken... Er is een tijd van komen en van gaan. Mijn job is er eentje voor jongere mensen, dus als dit project er op zit in 2004 begin ik aan een nieuwe periode, Inchallah!. De VZW Dakbhanga moet nog een paar jaar verder blijven bestaan tot er genoeg zaad in het bakje is zodat ze hier op hun eentje verder kunnen. Daar gaat Hossain, onze ingenieur hier ter plaatse, voor zorgen.

Veel leesgenot en tot ziens in de lente!

Heel hartelijk,

Rita

Onek dhonabad!!!

Vijf jaar geleden was er in Dakbhanga nog helemaal niks. En kijk nu eens wat er al gerealiseerd werd. Rita moet toegeven dat ze er behoorlijk fier op is. Maar dat mag dan ook, na alle tegenslag van de laatste maanden. Half augustus is ze onverwacht naar Bangkok gemoeten voor een diagnose van een vervelende huidaandoening. In Cox's Bazar kon men er geen naam op plakken en dus ook geen behandeling starten. Rita dacht dat het om een schimmelinfectie ging, smeerde zalf en slikte pillen, maar het werd steeds erger. Uiteindelijk bleek het te gaan om een reactie op medicatie die zij nam voor haar bloeddruk. Op 5 september 2002 was ze terug in Cox's Bazar. Haar Concern Universal project telt inmiddels al meer dan 130 medewerkers, dus er lagen hopen werk op haar te wachten. En ook nog de nodige problemen met een aantal personeelsleden. Gelukkig is inmiddels bijna alles weer in orde.

Op 23 september ging ze, met haar fonkelnieuw fototoestel opnames maken in Dakbhanga en Moheskum. De resultaten ervan staan in deze Nieuwsbrief. Hoe die datumaanduiding op het toestel werkt moet ze nog eens uitpluizen, want ze loopt nog een paar jaar achter zo te zien.

Dakbhanga in beeld

Het gonst van de activiteiten in Dakbhanga. De kinderen leren niet enkel lezen en schrijven, maar er wordt ook gezongen en gedanst, getekend en geboetseerd. Alles gaat een beetje trager dan Rita had gehoopt, maar het voornaamste is toch wel dat het hun school is. En het schoolcomité neemt haar taak ernstig ter harte. In de loop van 2002 werd er gestemd door de vaders - de vrouwen hebben nog niks in de pap te brokken - voor een nieuw schoolcomité. Tot voorzitter werd Abdul Kashem verkozen, Hazi Abul Hossain werd ondervoorzitter en Kobirul Islam blijft de secretaris. Kobirul, Zakir genoemd, is tevens de hoofdonderwijzer.

Aan het schooltje van Dakbhanga werd ook hard gewerkt het afgelopen jaar. In het begin van 2002 werd alles netjes in de verf gezet. Het dak van de wc's werd afgewerkt en in het lerarenlokaal kwamen er nieuwe stoelen, een tafel en een kast. Voor de aanhoping van de grond

rondom het schooltje werd het terrein in zes delen verdeeld. Elk lid van het schoolcomité was verantwoordelijk voor zijn deel. De karren om de grond aan te brengen hadden ze gehuurd, maar het schepwerk moesten de vaders zelf doen. Dit karwei heeft een tijdje geduurd. Jammer genoeg verzakte de grond door de regens van de afgelopen zomer en een deel van de pas aangebrachte aarde spoelde gewoon weg. Daarom moet er nog eens een aanhopingsactie op touw worden gezet. Deze is gepland voor deze winter. De aanplanting moet dan maar wachten tot de zomer, maar over het soort bomen wat er moet komen wordt al druk gediscussieerd.

Over de leerlingen en de leerkrachten

In het totaal zijn er nu 151 leerlingen in Dakbhanga. In het kleuterklasje zitten 62 ukken; 45 in klas 1; 13 in klas 2; in klas 3 en klas 4 telkens 11 en 9 leerlingen in klas 5. De kinderen krijgen les van drie leerkrachten: Mukti, Zakir en Rosina. De eerste jaren waren er meer leerlingen in klas 2 en 3. Maar zoals ook elders in het land volgen ze in Dakbhanga zowat het klassieke patroon: kinderen die kunnen werken kunnen wat bijverdienen en moeten daarom van school. Bewustmaking kan maar heel langzaam groeien. Bijna een derde van de kinderen komen uit Fokirmirchar en Shaharalirchar, twee dorpjes in de buurt van Dakbhanga, maar die ook afgesneden zijn van de buitenwereld door een zijarm van de rivier. Hoofdonderwijzer Zakir zorgde voor een overzetsdienst: 's morgens en 's middags komt er een bootje om de kinderen naar de overkant te brengen. Tot nu toe werkt dat prima en na het regenseizoen is het rivierpeil zodanig gedaald dat ze kunnen pootje baden. Dan zijn er ook nog 109 kinderen in onze "barak" in Moheskum. In het kleuterklasje zitten 40 kleintjes; in het 1ste studiejaar zitten samen 55 kinderen, in klas 2 zitten er 6 en 8 in klas 3. Samen met de twee leerkrachten, Momen en Mahinoor, werken we daar ook verder in de komende jaren. Enthousiast zijn ze genoeg!

Dankjewel, om ons de kans te geven voor een betere toekomst

3 leerkrachten van Dakbhangā. v.l.n.r. : Mukti, Zakir en Rosina

Ook de leerkrachten willen vooruit. Van 8 tot 20 juni 2002 was het extra vakantie voor de kinderen, want de 5 leerkrachten gingen op cursus. Deze was georganiseerd door World Vision, een NGO die ook in deze regio werkt. De trainers waren van BRAC (Bangladesh Rural Advancement Committee), ook een NGO met heel wat ervaring. Onze 5 leerkrachten mochten deelnemen samen met de mensen van World Vision. Voor hen was het een hele ervaring omdat hier "creativiteit" aan bod kwam, en dat is een begrip dat hier in de dorpen nog niet is doorgedrongen. De leerkrachten kwamen heel enthousiast terug en de resultaten van de cursus zijn duidelijk te merken. Er wordt nu gezongen en gedanst en er wordt met klei gewerkt. De klei is de gewone aarde die in de zon wordt gedroogd. Als kleurstof gebruiken ze bladeren van struiken. Er waren heel mooie dingen bij de eerste resultaten. Jammer dat de kunstwerkjes niet kunnen worden gebakken. Dit jaar kregen de kinderen ook voor het eerst kleurpotloden in handen, een wonder voor hen! Want ze wisten niet dat er ook potloden bestonden waarmee je kon kleuren! En voor ons zijn dat zo een doodgewone dingen...

De uniformen, boekentassen en regenschermen

De uniformen zijn veranderd van bordeaux naar vrolijk blauw en geel. Het uniform wordt enkel gedragen om naar school te gaan. Zo vlug als de leerlingen thuis zijn trekken ze hun oude plunje aan. Na heel wat gepalaver heeft het schoolcomité besloten dat er van de scholieren een bijdrage moet komen voor de uniformen, boekentassen en regenschermen. De reden hiervoor is dat dingen die ze gratis en voor niks krijgen niet worden gewaardeerd. Een

middelmaat uniform kost 305 Tk (ongeveer 6 euro), een groot kost wat meer, de kleine wat minder. Kinderen van klas 4 en 5 betalen 50 TK, klas 2 en 3 betalen 40 Tk, klas 1 betaalt 30 Tk en de kleutertjes 20 Tk voor hun uniform. Als er een tweede of meerdere leerlingen zijn van het zelfde gezin, dan betaalt de oudste de volledige prijs en de volgenden telkens de helft. Dat geldt ook voor de boekentassen: die kosten 175 Tk en de kinderen moeten 30 Tk betalen, en voor een regenscherm, dat 120 Tk kost, moeten ze 50 Tk betalen. Dat laatste wordt namelijk als een luxe artikel beschouwd!

Nur Mohamed van klas 1 had pech: nadat hij zijn uniformbroek gewassen had en ze te drogen had gehangen op een struik was een koe er mee gaan lopen en deze had zijn broek aan flarden gekauwd. Hij is nu de enige die rondloopt in een rode korte broek, hij vindt het maar niks. Maar heel binnenkort krijgen ze allemaal hun tweede setje en voor Mohamed zal er dan wel een extra broek af kunnen.

Bomen met lage takken

Jullie weten toch dat er bomen met lage takken bestaan voor vogeltjes die niet goed kunnen vliegen? In Dakbhangā willen de leerkrachten ook zo een boom zijn. Zo is er Rukshan Aktar. Het meisje is mentaal gehandicapt en haar oogjes staan erg scheel. Rita heeft al geprobeerd om de vader te overtuigen dat hij naar Cox's Bazar moet komen om naar het ooghospitaal te gaan, maar dat is nog voor de toekomst. Inmiddels komt Rukshan trouw elke dag naar school, ze wil er bij horen en dat lukt. Haar medeleerlingen zorgen heel goed voor haar.

Nu hebben ze ook ontdekt dat er verderop in het dorp een paar kinderen zijn die polio hebben gehad. Ze hebben

nu misvormde benen en komen nooit buiten. Het fijne weten ze er nog niet van, maar stilaan komt er meer informatie. Misschien kan er worden gezorgd voor een rolstoel of een trekkarretje, zodat ook deze kinderen naar school kunnen komen om deel uit te maken van de gezellige bende...

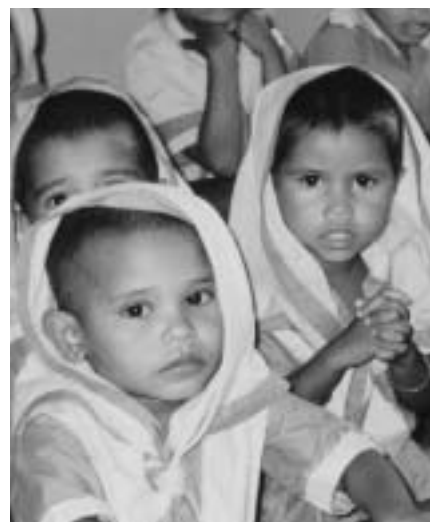
Dan is er ook nog Saleha, die nu in klas 5 zit. Haar ouders verhuisden naar een ander dorp waar geen school is. Maar Saleha wilde haar lagere school afmaken. Ze mag nu blijven logeren bij een klasgenootje en elke maand betalen we 500 Tk voor haar eten.

Voorheen bleven alle vrouwen uit het dorp op een afstand, maar toen Rita laatst in Dakbhangā was kwamen er verschillenden, heel voorzichtig, een kijkje nemen. Op een goede keer gaan er beslist een paar vrouwen deel uit maken van het schoolcomité.

Hulp

Soms wordt ook medische hulp verstrekt. Zieke kinderen kunnen immers niet leren. Afgelopen maart werd in Chittagong de 4-jarige Jahangir geopereerd van een grote niertumor. Hij herstelde vlot, kon terug naar huis en speelde weer vrolijk met zijn kameerades. De uitslag van het onderzoek was echter slecht: het zou om een kwaadaardige tumor gaan. Een paar maanden later werd hij opnieuw ziek. Hij is in juni overleden aan de gevolgen van een longontsteking. De dokters zegden dat dat soort kanker zich vlug

Enkele peuters uit het kleuterklasje

Even voorstellen: Hossain

uitzaait in de longen. Iedereen was erg bedroefd dat de kleine Janghir maar heel even bij hen mocht zijn...

Zakir, de hoofdonderwijzer en spil van Dakbhanga, had al lang last van rugklachten. Hij is in juni in Dhaka geopereerd en eind augustus was hij terug aan het werk. In de tussentijd kwam een broer van hem in Dakbhanga wonen om Zakir's taak een tijdje over te nemen.

De VZW Dakbhanga helpt dus echt. Op alle mogelijke manieren: educatieve en medische hulp, materiële hulp bij het uitbouwen van het project en zo verder. De VZW heeft zich immers tot doel gesteld dat de schooltjes in Dakbhanga en Moheskum verder kunnen blijven bestaan, ook als de subsidies er niet meer zijn. Wij hopen om op een goede dag genoeg kapitaal bij mekaar te hebben zodat we in Bangladesh alles in "Fixed deposits" in de bank kunnen deponeren. De schooltjes kunnen dan verder bestaan van de interest. Maar eerst moet er nog gebouwd worden in Moheskum.

Rita werkt inmiddels ook hard aan het oprichten van een lokale NGO, maar dat vraagt zo ontzettend veel tijd. Dakbhanga is ook nog steeds niet officieel geregistreerd. De bevoegde diensten vragen enorm veel steekpenningen, dus wacht ze nog maar even tot ze wat naar beneden zakken met hun eisen. Oosters geduld?

Er wordt dus hard gewerkt in Dakbhanga en Moheskum. Met hulp van buitenaf uiteraard, want zonder die hulp, van bijvoorbeeld de provincie Limburg, de gemeente Heusden-Zolder en de VZW Dakbhanga, kunnen ze echt niet verder. De leerkrachten en de kinderen roepen dan ook allen heel luid: "Onek dhonabad!!!" ofwel "Heel erg bedankt!!!".

Al verschillende keren is de naam Hossain gevallen in onze Nieuwsbrieven. Maar wie is nu eigenlijk die Hossain?

Rita vertelde mij, dat als je hem niet kent, je al gauw gaat denken dat het een "strengte nurk" is. Maar als je door die façade heen kijkt, ontdek je een prachtmens met een gouden hart. Zonder Hossain zou immers Dakbhanga nooit tot stand zijn gekomen. Hij is de grote bezieler, de drijfveer en de organisator van alles en hij houdt ook alles bij. Het schooltje in Dakbhanga was trouwens al een jaartje aan het rollen voor dat Rita er zelf eens ging kijken. En toen stond gelijk vast dat er toekomstmuziek in zat en dat Rita, samen met Hossain en de medewerking van een schoolcomité er serieus tegen aan konden gaan. Hossain zorgde ervoor dat zijn broer Zakir en zijn schoonzus in Dakbhanga gingen wonen en er tussen haakjes een erg goede job doen!. Momen, de onderwijzer in Moheskum, is een zoon van Hossain zus. Het is dus zo wat een familieaangelegenheid geworden, maar ter plaatse vonden Rita en Hossain niemand die in dat verloren gat wilde gaan wonen.

Hossain is een burgerlijk ingenieur en is in het Concern Universal project verantwoordelijk voor de 3 field teams. Het is zo wat de voornaamste job in het project. Hij geeft leiding aan een 70-tal mensen. Het is een onvoorstelbaar harde werker, die zelden of nooit vrij neemt en op de meest onmogelijke uren nog aan het werk is... Als derde in een rij van 10 kinderen moest hij, als klein "menneke" elke dag 6 kilometer lopen om naar school te gaan. Omdat zijn vader maar een eenvoudige boer was, heeft hij altijd heel hard moeten knokken om er te komen. Ze hadden wel genoeg te eten en dat was het dan ook. Omdat hij als kind geen horloge heeft gehad, kan hij heel goed de tijd schatten volgens de stand van de zon!

Hossain heeft heel bewust gekozen om

maar één kind te hebben, omdat hij niet wilde dat zijn kind moest meemaken wat hij heeft moeten doorstaan. Als oudste zoon betaalt hij voor de studies van zijn jongste broer. En ook gaat er nog elke maand een fameus deel van zijn loon naar zijn ouders en naar een paar andere familieleden. Al zijn vrije tijd gaat hij naar Dakbhanga en Moheskum. Toen een paar jaar gelden de kinderen een eerste uniform kregen, kwam zijn zus een maand lang zitten stikken en naaien in Cox's Bazar. Dat was beterkoop dan een kleermaker... Samen met zijn vrouw Piara gaan ze de komende weken en maanden ook een oogje houden op de vijf meisjes die naar de KG-school in Cox's zullen gaan. De eerste weken zullen ze bij hun in huis logeren, daarna gaan ze onder begeleiding van een volwassen apart wonen, maar wel in de buurt van de altijd waakzame Hossain.

"Hier in het project is Hossain mijn rechterhand," aldus Rita, "hij is heel snugger, heel goed in planning en eigenlijk de enige die echt vooruit kan denken!"

Hossain, heel, heel hartelijk bedankt voor alles wat je daar in Dakbhanga en Moheskum doet.

Hossain, de rechter hand van Rita

Derde keer, goede keer!

In onze eerste Nieuwsbrief, van februari 2002, vertelde Rita over haar droom:

"Mijn droom is om 500 mensen te vinden, die gedurende 3 jaar, elke maand 12,50 euro willen storten. Of bijvoorbeeld een jaarlijkse storting van 150 euro maar natuurlijk zijn ook alle eenmalige giften heel welkom".

Heel veel mensen leveren reeds hun bijdrage aan het verwezenlijken van Rita haar droom. Maar we zijn nog lang niet aan de 500 mensen die nodig zijn om het gestelde doel te bereiken. Gelukkig groeit elke maand het aantal gestaag.

Een aantal kandidaten wachtte om onze vriendenkring te vergroten tot wij gemachtigd zouden zijn om fiscale attesten te mogen verlenen. We hebben het eind 2001 geprobeerd. Jammer genoeg is het ons, als VZW Dakbhanga, niet gelukt om die machtiging te krijgen. Nochtans hadden we alles goed voorbereid en de ingewikkelde procedure helemaal doorlopen. Tijdens de laatste vergadering van de Raad van Beheer hebben we dan ook voor een andere optie gekozen. We hebben besloten, om in de toekomst, dat gedeelte van onze werking onder te brengen bij STELIMO. Deze koepelorganisatie, behartigt de belangen van een grote groep Limburgse missionarissen en ontwikkelingswerkers. Voor een

hele kleine bijdrage in de administratiekosten zijn zij bereid om ons verder te helpen, en leveren zij de sponsors van Rita aan het einde van het jaar het gevraagde fiscale attest. De rest van de gestorte bedragen gaat uiteraard uitsluitend naar het project van Rita.

De enige voorwaarde is dat de overschrijvingen wel naar de rekening van STELIMO gaan onder vermelding van "voor Rita Meynen". Het rekeningnummer is 456 - 9524181 - 69, ten name van STELIMO, Tulpinstraat 75, 3500 Hasselt. Vergeet vooral de vermelding "**voor Rita Meynen**" niet, anders verdwijnt uw bijdrage in de grote hoop.

Als jonge VZW moeten wij nog heel veel leren. In ons enthousiasme hebben we ons verkeken op de strenge en ingewikkelde voorwaarden aan dewelke moet worden voldaan voor het verkrijgen van deze machtiging. Onze excuses voor de overlast, omdat er nu alweer een ander bankrekeningnummer komt. Maar we zullen maar zeggen: derde keer goede keer. Als u geen belang stelt in het fiscale attest, hoeft u verder niks te doen en kunt u dit schrijven verder negeren. Indien u wel belang hecht aan een fiscaal attest, gelieve dit dan zo spoedig mogelijk te regelen bij uw financiële instelling, in uw eigen voordeel.

Uw steun is van harte welkom! Dus, nogmaals de verschillende mogelijkheden op een rijtje gezet.

Om te storten:

1. als u **geen fiscaal attest** wenst stort dan: op rekening
735 - 0038595 - 74
ten name van VZW Dakbhanga
2. als u **een fiscaal attest wenst**, stort dan (minimum € 30,- per jaar) op rekening 456 - 9524181 - 69 ten name van STELIMO en met vermelding "voor Rita Meynen"
3. onze Nederlandse vrienden kunnen storten op gironummer 9351677 ten name van VZW Dakbhanga.

Vanzelfsprekend kunt u altijd bij ondergetekende terecht als u hier nog vragen over hebt.

Nogmaals bedankt voor alle inzet die u toont voor het werk van Rita en de bijdragen die u levert om haar droom te verwezenlijken.

FonnY VermeYen,
voorzitter VZW Dakbhanga
Langerenstraat 89E 3680 Maaseik
T 089 56 66 59
E-M v.z.w.dakbhanga@wanadoo.be

Werkingsverslag VZW Dakbhanga 2002

Op **10 januari 2002** kwam de Raad van Beheer van de VZW Dakbhanga voor een eerste keer bij elkaar. In het begin van het werkjaar hadden vooral de Nieuwsbrief en de erkenning door het Ministerie van Financiën en het Kabinet van de Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking de volle aandacht.

De gevraagde erkenning werd niet verleend. Na in eerste instantie besloten te hebben om het op het einde van het jaar opnieuw te proberen, wordt in de vergadering van de Raad van Beheer van **5 december** besloten om het innen van de sponsorgelden onder te brengen bij de koepelorganisatie STELIMO. Vanaf 2003 zal deze organisatie, tegen een kleine financiële vergoeding, deze taak op zich nemen. STELIMO zal attesten voor fiscale aftrekbaarheid van giften afleveren.

Aan de Nieuwsbrief werd flink gesleuteld. Aanvankelijk werd nog geopteerd voor een kwartaaltijdschrift. Dit was mede ingegeven door het financiële voordeel wat de portokosten betreft. Tijdens de vergadering van de Raad van Beheer op **29 januari** werden alle kosten en baten tegen elkaar afgewogen en mede op verzoek van Rita werd alsnog besloten om van de Nieuwsbrief een halfjaarlijkse uitgave te maken. Tijdens de Algemene Vergadering van **18 februari** werd de eerste Nieuwsbrief ten doop gehouden en verspreid naar ca. 450 adressen. De tweede Nieuwsbrief lag klaar eind augustus en werd begin september verspreid naar meer dan 600 adressen.

Ook onze eerste jaarrekening 2001 en de begroting 2002 werd tijdens de Algemene Vergadering van 18 februari goedgekeurd.

De Raad van Beheer kwam nog bij elkaar op **19 maart, 23 april, 28 mei, 26 juni en 30 juli**. Tijdens deze vergaderingen kreeg naast de Nieuwsbrief ook de algemene folder de nodige aandacht. Eind augustus kwam deze folder ter beschikking voor de geïnteresseerden.

Een aantal Algemeen Bestuursleden vormden een werkgroepje voor de eerste sponsormiddag. Via de Raad van Beheer hielden ze alle andere leden op de hoogte van hun plannen voor deze "**Dakbhanga Afternoon**". Geleidelijk kregen hun ideeën vaste vorm en tijdens de Algemene Vergadering van **29 augustus** presenteerden ze het uiteindelijke programma.

Rita samen met de kleine Rukshan

Tijdens deze vergadering werd uitgebreid het programma besproken en werden de taken verdeeld. Na afloop van de vergadering werd Nieuwsbrief nummer 2 verzendklaar gemaakt.

Zondag **22 september 2002** was het dan zo ver. In het Kuipershof in Heusden ging om 14.00 uur de eerste "**Dakbhanga Afternoon**" van start. Buiten aan het gebouw hing de spiksplinternieuwe vlag van de VZW, made in Bangladesh. Voor de kinderen waren er binnen volksspelen. De volwassenen konden, onder het genot van koffie met een "Coupe Rita", of een smakelijke sangria en een lekkere portie paëlla, in een gezellige Spaanse sfeer genieten van een optreden van een flamencodansgroep. Het winkeltje met Bengaalse producten deed goede zaken en ook de informatiestand genoot de nodige belangstelling.

Mede dank zij de hulp van een 7-tal sponsors en de inzet van alle bestuursleden, met aanhang, kon men onze eerste Dakbhanga Afternoon een groot succes noemen. Tijdens de vergadering van de Raad van Beheer op **3 oktober** werd een positieve balans opgemaakt: meer dan 250 bezoekers, een goede P.R. voor de VZW en een nettowinst van bijna € 800,-.

De infostand werd voor een tweede keer gepresenteerd tijdens de jaarlijkse Open Deur Dagen van 't Weyerke in Zolder.

Op de "Dakbhanga Afternoon" werden ook onze wenskaarten gepresenteerd. Ook al liep de verkoop niet zo goed in het begin, al gauw waren we uit de kosten en leverden de verdere

verkoop alleen maar winst op. En dit mede door een grote bestelling vanuit het Provinciehuis in Hasselt en de dienst van gedeputeerde Sonja Claes.

Vol met plannen voor het nieuwe jaar, werd op donderdag **19 december**, tijdens een informele bijeenkomst van het bijna voltallige bestuur, ook teruggekeken naar een aantal verwezenlijkingen in Bangladesh.

Aan en in het schoolgebouwtje van Dakbhanga werd hard gewerkt het afgelopen jaar. Begin 2002 werd alles netjes in de verf gezet. Het dak van de wc's werd afgewerkt en in het lerarenlokaal kwamen er nieuwe stoelen, een tafel en een kast. De aanhoping van de grond rondom het schooltje werd gehinderd door de regen en zal opnieuw moeten gebeuren.

In het totaal zijn er nu 151 leerlingen in Dakbhanga en 109 in Moheskum. Hun uniformen zijn veranderd van bordeaux naar vrolijk blauw en geel. Naast een kleine bijdrage van de kinderen zelf, betaalt de VZW voor deze uniformen, voor hun boekentassen en voor regenschermen.

In Dakbhanga krijgen de kinderen les van drie leerkrachten: Mukti, Zakir en Rosina. In Moheskum van Momen en Mahinoor. Van **8 tot 20 juni 2002** was het extra vakantie voor de kinderen, want de 5 leerkrachten gingen op cursus. Heel enthousiast kwamen ze terug en de cursus begint nu zijn vruchten af te werpen.

De VZW Dakbhanga heeft in 2002 dus echt geholpen. Op alle mogelijke manieren: educatieve en medische hulp, materiële hulp bij het uitbouwen van het project en zo verder. De VZW heeft zich immers tot doel gesteld dat de schooltjes in Dakbhanga en Moheskum verder moeten kunnen blijven bestaan, ook als de subsidies er niet meer zijn. In het werkjaar ijverde de VZW om genoeg kapitaal bij mekaar te krijgen zodat in Bangladesh de schooltjes verder kunnen bestaan van de interest. Ook het oprichten van een internationale lokale NGO moet daarbij helpen. Jammer genoeg is dat in 2002 niet gelukt, maar er wordt in 2003 verder aan gewerkt, zowel in België als in Bangladesh.

A. Vermeyen,
voorzitter VZW Dakbhanga
9 februari 2003

DAKBHANGA AFTERNOON **2^e** editie

Zaterdag 24 mei '03 In 't Kuipershof Heusden-Zolder

Voor een gezellige babbel met **RITA MEYNEN** zijn jullie dus van harte welkom op zaterdag 24 mei vanaf 15u

Wat kan je er verwachten:

Je kan er terecht voor taart, een broodje naar keuze, koffie (thee) of iets geestrijkers.

Een winkel met mooie spulletjes uit Bangladesh en een infostand over haar schoolproject.

Om 20u. start het avondprogramma met een optreden van **MULTIPLE VOICE** en **BOTSWING**.

Een wervelende avond met close harmony en Ierse folk.

De inkom voor deze avond bedraagt **5 euro**

Tot 24 mei

- Zoals u hiernaast en in haar voorwoord kunt lezen, zal Rita Meynen in hoogsteigen persoon aanwezig zijn tijdens onze tweede "DAKBHANGA AFTERNOON".

Houdt deze dag vrij!!!

- Er zijn nog steeds postkaarten te verkrijgen. De kaarten worden verkocht in setjes van 2x4 stuks en kosten €5,- (+ verzendkosten). De kaarten kunt u bestellen op ons thuisadres:

VZW Dakbhanga
Guido Gezellelaan 66
3550 Heusden-Zolder
of via e-mail:
v.z.w.dakbhanga@wanadoo.be

- Deze Nieuwsbrief wordt naar meer dan 750 adressen verstuurd. Mocht u nog mensen kennen die geïnteresseerd zijn in ons project, laat het ons dan weten.

- Als u deze Nieuwsbrief per post ontvangt, dan is uw naam waarschijnlijk door één van onze bestuursleden op de mailinglist gezet. Deze leden zijn Yo van Baelen-Grauls (Zonhoven); Marina Cremers (Heusden-Zolder); Marijke Drees-Bijloos (Heusden-Zolder); Marina Gijbels (Heusden-Zolder); Guido Leenders, secretaris (Heusden-Zolder); Johan Meynen, penningmeester (Houthalen-Helchteren); Rita Meynen (Bangladesh); Mia Muermans (Maaseik); Greet Put (Averbode); Carin Smets (Maaseik); René Sneyers (Turnhout); Jan Theuwissen (Heusden-Zolder); Fonny Vermeyen, voorzitter (Maaseik) en Marcel Wouters (Turnhout).

- De Nederlandse Stichting "Vele Handjes" (Utrecht) gaan een gedeelte van onze werkingskosten in Bangladesh voor hun rekening nemen. Definitieve afspraken hierover zullen in de loop van het voorjaar 2003 worden gemaakt.

Een kort overzicht van de afgelopen Dakbhanga Afternoon 1:

1. Onze voorzitter legt de laatste hand aan het reclamebord
2. Drukte bij de verkoop van bengalische produkten
3. Onze medewerkers in actie om de paella klaar te maken.
4. Ook bij de volksspelen was er de nodige drukte.

